13/04/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας για τον Τρανουπόλεως Γερμανό

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Για «έναν αυθεντικό και γνήσιο Ιεράρχη, ο οποίος διέσωζε ακεραία την παλαιά παράδοση των Φαναριωτών Αρχιερέων» και τον οποίο «η νεότερη γενιά των Αρχιερέων του Οικουμενικού Θρόνου τον θεωρούσε πρότυπο Ιεράρχου», κάνει λόγο ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος σε αποχαιρετιστήριο μήνυμά του για τον μακαριστό Μητροπολίτη Τρανουπόλεως κυρό Γερμανό, ο οποίος εκοιμήθη

την Τρίτη, 12 Απριλίου.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος αναφέρεται με λόγους ευγνωμοσύνης στο πρόσωπο του μεγάλου Ιεράρχου της Πόλεως, ενώ εύχεται εκ μέρους όλης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας ο Θεός να τον αναπαύσει μετά των Αγίων και των Δικαίων.

Συγκεκριμένα, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας αναφέρει:

«Με πολλή συγκίνηση αλλά και με την ελπίδα της Αναστάσεως, ευρισκόμενος στην Κωνσταντινούπολη, πληροφορήθηκα την προς Κύριον εκδημία του Μητροπολίτου Τρανουπόλεως Γερμανού, αυτού του πολιού και αειθαλούς Ιεράρχου της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, Αρχιερατικώς Προϊσταμένου της Μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου, επί σειρά ετών.

Ο Μητροπολίτης Γερμανός υπήρξε μία ξεχωριστή και ιδιαιτέρως χαρισματική προσωπικότητα. Ήταν ένας αυθεντικός και γνήσιος Ιεράρχης, ο οποίος διέσωζε ακεραία την παλαιά παράδοση των Φαναριωτών Αρχιερέων. Ήταν φιλακόλουθος, άριστος γνώστης του εκκλησιαστικού τυπικού και της τάξεως των Ιερών Ακολουθιών, υποδειγματικός λειτουργός των Μυστηρίων και εξαιρετικός θεράπων της εκκλησιαστικής μας μουσικής, όπως τη διδάχθηκε, το πρώτον, στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, στην οποία σπούδασε.

Άνθρωπος του καθήκοντος. Σοβαρός, αλλά όχι απρόσιτος. Συνετός και ολιγόλογος, αλλά όχι μοναχικός. Γέννημα του πολυπληθούς κάποτε σε Ρωμηούς Γαλατά της Πόλεως. Τον εύρισκες στο ψαλτήρι, στο θυσιαστήριο των Ναών του Σταυροδρομίου και στο συσσίτιο των μαθητών του Ζαππείου στην Αγία Τριάδα. Ό,τι έκανε, το έκανε με πολλή αγάπη και ειλικρινή διάθεση. Βαθύτατα ευγενής, αρχοντικός και, συνάμα, δωρικός και ανυπόκριτος. Ταπεινός, με απόλυτη αποστροφή στην αυτοπροβολή ή στην επιδιωκόμενη προβολή της διακονίας του. Συνήθιζε να λέει: «Εμείς στο Φανάρι έχουμε λαμπρό αστέρα, τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Αυτό το πρόσωπο το κόσμησε η Θεία Πρόνοια με τόσα έκτακτα χαρίσματα, για να κατευθύνει τη Μητέρα Εκκλησία στον 21ο αιώνα. Εμείς το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσευχόμαστε για Εκείνον και να αντλούμε φως από το αυτόφωτο παράδειγμά Του». Αυτό είναι ένα απλό αλλά απτό δείγμα της συνετής και αυθεντικής εκκλησιαστικής συνειδήσεως του Μητροπολίτου Τρανουπόλεως Γερμανού και του ήθους που τον διέκρινε.

Τον μακαριστό Ιεράρχη, ο οποίος μού εμπιστεύτηκε την τιμία ψήφο του για την εκλογή μου ως Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, η νεότερη γενιά των Αρχιερέων του

Οικουμενικού Θρόνου τον θεωρούσε πρότυπο Ιεράρχου, διότι για τους νεωτέρους υπήρξε αγαπητικός και όχι επικριτικός, δίδασκε δίχως να κάνει τον διδάσκαλο και κυρίως δίχως να θεωρεί ότι μόνο η ηλικία καταξιώνει τον άνθρωπο. Και ήταν πραγματική ευεργεσία από τον Θεό, διότι γνωρίσαμε ένα ζωντανό παράδειγμα μιας γενιάς Αρχιερέων του Θρόνου καπνισμένων με την παλιά και εύοσμη κληματσίδα του Φαναρίου. Αφοσιωμένος στον Θεό, στον Θεσμό και στον Πατριάρχη του, ο δεσπότης στο Πέραν της Πόλεως έδιδε τη δική του μαρτυρία για την εύορκη διακονία του Φαναρίου σε καιρούς που όλα αυτά τα ιδανικά διέρχονται την δική τους βαθιά κρίση.

Λυπούμαι που για πρακτικούς λόγους δεν υπάρχει το περιθώριο να γράψω περισσότερα γι᾽ αυτή την εκκλησιαστική μορφή, τον από Τράλλεων Μητροπολίτη Τρανουπόλεως Γερμανό, τον χειροτονηθέντα από τον σοφό Γέροντα Μελίτωνα, τον υπηρετήσαντα θυσιαστικώς τον ευεργέτη του Χαλδίας Κύριλλο ως «Επίσκοπος – διάκονος», όπως χαριτολογώντας συνήθιζε να λέει. Αλλά οφείλω να ομολογήσω ότι για μερικούς ανθρώπους η σιωπή είναι τόσο όμορφη, ιδίως όταν αυτοί έχουν επιλέξει να τη διανθίζουν με την αγάπη τους στους ύμνους και στη λατρεία του Θεού, είτε από τα αναλόγια είτε από την Αγία Τράπεζα. Γι᾽ αυτόν τον μεγάλο Ιεράρχη της Πόλεώς μας, ο οποίος δεν υπήρξε ποτέ ωρομίσθιος της εξουσίας, η ευγνωμοσύνη όλων μας και η αναγνώρισή μας προς το ευλογημένο πρόσωπό του είναι μεγάλη και διηνεκής. Οι Θεοφιλέστατοι εν Χριστώ αδελφοί Επίσκοποι, ο ευαγής κλήρος και ο φιλόχριστος λαός της πέμπτης ηπείρου, μαζί με την ελαχιστότητά μου, ευχόμαστε ο Θεός να τον αναπαύσει μετά των Αγίων και των Δικαίων».